

מ"י 66613/09/14 - מדינת ישראל נגד טמזי בברשילי

בית משפט השלום בראשון לציון

מ"י 66613-09-14 מדינת ישראל נ' בברשילי ואח'
תיק חיצוני: 113500201/4

בפני	כבוד השופטת שרית זמיר
המבקשת	מדינת ישראל
נגד	
המשיב	טמזי בברשילי

החלטה

בפניי בקשת המבקשת להארכת תוקף החזקת תפוסים וצווי הקפאה לתקופה של 180 יום נוספים.

העובדות שאינן שנויות במחלוקת

1. כנגד המשיב מתנהלת חקירה משותפת של משטרת ישראל (היחידה הארצית לחקירות הונאה), רשות המיסים והנש"מ בחשד לביצוע עבירות על פי חוק איסור הלבנת הון, עבירות מס ועבירות מרמה.

מדובר בחקירה אשר תחילתה כחקירה סמויה והמשכה בחקירה גלויה ומעצר המשיב ביום 30.09.14.

החקירה טרם הסתיימה והיא מלווה בשלב זה ע"י פרקליט מפרקליטות מיסוי וכלכלה.

2. במסגרת החקירה, תוך הסתמכות על צווים שיפוטיים, הוקפאו מספר חשבונות בנק ופיקדונות, נתפס כסף מזומן וכן נתפס ברישום נכס נדל"ן - דירת מגורי החשוד ורעייתו ברח' אהרון 2 נתניה (להלן: "הדירה").

3. בחלוף הזמן שוחרר אחד מחשבונות הבנק שנתפסו, ובעת הזו תפוסים/מוקפאים הנכסים הבאים:

א. פוליסת ביטוח בחברת כלל - בשווי של כ- 4,000 ₪.

ב. כסף מזומן - \$ 74,720 ו- euro 4,300.

ג. מחציתה של הדירה, הידועה גם כגוש 8233 חלקה 119 (מחציתה האחרת של הדירה הרשומה ע"ש רעייתו של המשיב שוחררה זה מכבר מההקפאה).

4. ביום 21.09.15 הגישה המשיבה בקשה להארכת תוקף צווי ההקפאה והתפוסים לתקופה של 180 יום נוספים.

במענה הודיע ב"כ המשיב כי הוא מתנגד לבקשה, ומשכך נקבע דיון במעמד הצדדים.

טיעוני הצדדים

בדיון שנערך ביום 28.10.15 חזרה המבקשת על בקשתה להאריך תוקף החזקת התפוסים למשך 180 יום נוספים, לצורך הבטחת אפשרות חילוטם העתידי על פי הוראות החוק לאיסור הלבנת הון. המבקשת טענה כי מדובר בחקירה מורכבת ורחבת היקף, במהלכה נאספו ראיות והתחזקו החשדות לפיהם המשיב היה חלק מרשת חובקת עולם של מלביני הון מקצועיים, וכי במסגרת עבודתו ב"יורו צ'ינג", בין השנים 2009 ועד למועד מעצרו, ביצע פעילות ענפה של הלבנת הון בארץ ובחו"ל במטרה להסתיר את פעילותו ותוך התחמקות מדיווח כדין, וזאת תמורת עמלות.

לשיטת המבקשת, היקף העבירות המיוחסות למשיב, הוא היקף הרכוש האסור בו נעברו העבירות, עומד על סך של כ- \$17,000,000 ועולה מאות מונים על שווי הרכוש התפוס, ובנסיבות הללו התפיסה הינה מינימאלית ומידתית ביותר.

נציג המבקשת הוסיף כי לאחרונה חלה התקדמות משמעותית בחקירה ונאספו ראיות חדשות המבססות עוד יותר את מעורבותו של החשוד בביצוע העבירות ואשר יכול ויש בהן אף כדי להגדיל באופן משמעותי את היקף הרכוש בו נעברה עבירה.

בהקשר זה ביקש ב"כ המבקשת להדגיש כי מדובר בחקירה מורכבת בכל היבט אפשרי, רבת מעורבים, חובקת עולם ומורכבת מבחינת תוכנה. החקירה דינמית, מתפתחת מיום ליום ומלמדת, בשלב זה, על ביצוע עבירות בהיקפים משמעותיים של עשרות מיליוני דולרים.

נציג המבקשת הגיש לבית המשפט דו"ח סודי (במ/1) הכולל פירוט הראיות שנאספו עד כה, סיכום תיק החקירה עד כה, ונספחים התומכים במפורט בו ובהם חומר הראיות הגולמי.

נציג המבקשת טען כי יש להאריך את תוקף החזקת התפוסים על מנת שלא לסכל אפשרות חילוט עתידית של הכספים והנכס.

בהקשר לדירה התפוסה ברישום, הוסיף כי ככל שהמשיב ורעייתו מבקשים לממש את מחצית הזכויות בדירה השייכות לרעהיה, אין למבקשת התנגדות כי תתבצע עסקת מכר, ובלבד שהדבר ייעשה באמצעות יחידת החילוט במשרד האפטרופוס הכללי במשרד המשפטים, היא הגוף המקצועי המוסמך לכך, באופן שיבטיח כי מחצית מכספי התמורה

(המהווים את חלקו של המשיב בדירה) יופקדו בחשבון הבנק של קרן החילוט הלבנת הון, באופן שתישמר האפשרות לחלטם בסופו של יום.

בפתח הדיון הודיע ב"כ המשיב כי הוא מסכים להארכת תוקף תפיסת פוליסת הביטוח והכספים במזומן, אך מתנגד לבקשת ההארכה ככל שהיא נוגעת להמשך הקפאת חלקו של המשיב בדירה, ועתר לשחררה מכל רישום המגביל זכויות המשיב בה.

לטענת ב"כ המשיב, מאז תחילת החקירה הגלויה והתפיסה ברישום חלפה למעלה משנה, ואף על פי כן אין כל צפי לסיום החקירה, ולא נשמעה כל הצהרה מפי המבקשת או מפי הפרקליטות בנוגע להמשך ההליך בעניינו של המשיב.

ב"כ המשיב הוסיף וטען כי בחלוף הזמן ובשים לב לעובדה כי מדובר בדירת מגורים שנרכשה כדין, זמן רב טרם ביצוע העבירות בהן נחשד המשיב, הרי שלדירה אין כל קשר לחקירה המתנהלת או לעבירות המיוחסות למשיב. בנסיבות הללו סבורה ההגנה כי מדובר בתפיסה לא מידתית הפוגעת פגיעה קשה ואנושה בזכות הקניין של המשיב וביכולתו לממש את הנכס.

עוד עמד ב"כ המשיב על כך שאף אם היקף העבירות המיוחסות לחשוד עומד על סך \$17,000,000, הרי שעל המבקשת החובה להצביע על הרווח שבפועל הפיק המשיב מביצוע העבירות. לשיטתו, משכשלה בכך המבקשת ולא הציגה נתונים בדבר הפירות שהפיק המשיב מביצוע העבירות, הרי שדי בכספים במזומן התפוסים בידי המבקשת בעת הזו, ואין עוד הצדקה להמשך תפיסת הדירה.

בתגובה לטענות ב"כ המשיב השיב נציג המבקשת כי חוק איסור הלבנת הון מקים סמכות חילוט בהליך פלילי של רכוש **"בשווי הרכוש בו נעברה העבירה"**.

עוד השיב נציג המבקשת, כי לשלב בו אנו מצויים, היקף הרכוש בו נעברה עבירה הוא הרלוונטי ולא היקף רווחיו של העבריין.

דין והכרעה

כאמור, לטענת המשיב יש להורות על שחרור הדירה מרישום ההקפאה, זאת בשים לב לחלוף הזמן והיות ואין למבקשת כל ראייה הקושרת את הדירה נשוא הבקשה לעבירות המיוחסות למשיב, ואין היא קשורה כלל ועיקר ובשום דרך לחשדות המיוחסים לו.

דומה כי בעניין זה נפלה ההגנה לכלל טעות.

סעיף 21 (א) לחוק איסור הלבנת הון מורה, כי משהרשיע אדם בעבירה לפי סעיפים 3 ו-4 לחוק:

" יצווה בית המשפט... כי נוסף על כל עונש יחולט רכוש מתוך רכושו של הנדון בשווי של רכוש שהוא

(1) ...

(2) רכוש שהושג במישרין או בעקיפין כשכר עבירה או כתוצאה מביצוע העבירה..."

רכושו של הנדון הוגדר בסעיף 21(ב): **" כל רכוש שנמצא בחזקתו, בשליטתו או בחשבונותיו".**

במילים אחרות, בית המשפט מצווה לחלט רכושו של הנדון **בשווי** פירות העבירה, אפילו אין הרכוש קשור בביצוע העבירה.

סעיף 26 לחוק איסור הלבנת הון, הדין בסמכויות העזר, מאפשר לו להפעילו גם לגבי רכוש שניתן לתת לגביו צו חילוט.

בית המשפט העליון עמד זה מכבר על כך שסעיף 21(א) לחוק איסור הלבנת הון מאפשר לחלט רכוש בשווי הרכוש הקשור בעבירה לפי החוק, ואין צורך שלרכוש המחולט עצמו יהיה קשר לביצוע העבירה. מכאן שניתן לחלט אף מרכוש כשר וחוקי לחלוטין, ובלבד שהוא שווה ערך לרכוש הקשור בעבירה (ע"פ 2333/07 **תענך נ' מדינת ישראל** 12.07.10, ע"פ 6889/11 **מדינת ישראל נ' אלירן עובד** 14.05.12).

ובעניינו, פוטנציאל החילוט של הדירה הנדונה קיים, גם אם מדובר ברכוש "תמים" שניתן לחילוט ב"שווי" של "שכר העבירה".

אשר לטענת ההגנה בדבר "שווי הרכוש האסור" אשר לשיטתה צריך להיגזר מהרווח שהפיק בפועל החשוד כתוצאה מביצוע העבירה.

במחלוקת שנפלה בין הצדדים בעניין זה סבורה אני כי הצדק עם נציג המבקשת.

פסיקת בתי המשפט בעניין זה ברורה וההלכה היא כי:

"בלעו של גזלן" משמעו הכספים בהם בוצעה העבירה ולא ה"עמלה" שגוזל כל עבריין אגב ביצועה" (בש"פ 5723/14 בעניין **סולוטו שיר נ' משטרת ישראל** 03.11.14).

שאלה זו הוכרעה זה מכבר במספר החלטות שניתנו ע"י בית המשפט העליון, עת גובשה הלכה ברורה, לפיה התקבולים כולם הם של "רכוש שהושג, במישרין או בעקיפין, כשכר העבירה או כתוצאה מביצוע העבירה" וככאלה הינם ברי חילוט.

וזאת תוך שנקבע כי פרשנות אחרת תחטא לתכליתו של חוק איסור הלבנת הון. (ראה ע"פ 4980/07 אלון כהן נ' מדינת ישראל 04.11.10).

והדברים נכונים שבעתיים בעניינו בשים לב לשלב בו אנו מצויים, עת מדובר בצו זמני, ובית המשפט בשלב זה אינו נדרש להכריע בשאלת החילוט גופה.

ולגופה של בקשה

ראשית, מבחינה עובדתית, על פי חומר הראיות שנאסף עד כה והועבר לעיוני, עולה כי בידי המבקשת מצוי בסיס ראיתי לכאורי המלמד על פעילותו הפלילית הענפה של המשיב.

למקרא החומר שהועבר לעיוני ובכללו אותו דו"ח סודי במ/1 הסוקר את הראיות שנאספו עד כה, המפרט את ההתפתחות האחרונה שחלה בחקירה, ולצדו החומר הגולמי המבסס אותו, מצאתי כי קיים בסיס ראיתי מספיק ומבוסס לשלב זה, המקים חשד סביר לביצוע עבירות מגוונות על פי החוק לאיסור הלבנות הון, עבירות מרמה ועבירות מס בהיקף לא מבוטל של מיליוני דולרים.

אציין ואדגיש כי החלטתי לעת הזו נעשית על בסיס החומר שהוצג לי, בזהירות המתבקשת, ומבלי שיהיה בכך כדי קביעת מסמרות.

מתוך המכלול עולה כי מדובר בחקירה בינלאומית מסועפת, מורכבת ורבת היקף, מבחינת מספר המעורבים בה, מבחינת היקף הכספים שהתקבלו עקב פעילותם הפלילית של המעורבים השונים, לרבות המשיב, ומבחינת היקף חומר החקירה שנתפס בעקבות החקירה והליך בדיקתו המורכב.

זו אף זו, מדובר בחקירה דינמית, ובעניינו של המשיב שלפניי חלה בחודשיים האחרונים התפתחות חקירתית שהולידה צורך בביצוע פעולות חקירה נוספות רבות ומורכבות.

בכל מקרה, לשלב בו אנו מצויים די בראיות שנאספו עד כה ובחומר שהוצג לי כדי ליצור תשתית ראיתית ולבסס חשד סביר לביצוע העבירות על ידי המשיב, באופן המצדיק המשך תפיסת חלקו של המשיב בדירה בדרך של רישום, לצורך בחינת אפשרות חילוט בעתיד.

כידוע זכות החילוט העתידית מקנה את סמכות תפיסת החפץ והמשך החזקתו, ותפיסה זו נועדה לאפשר למערכת אכיפת החוק לממש את הסמכות שניתנה בידי בית המשפט לחלט חפץ הקשור בעבירה או בא "בשווי העבירה" במסגרת העונש שנגזר על העבריין.

הנכס שנתפס דרוש לצרכי חילוט עתידי ונוכח טיבן של החשדות והראיות גובר האינטרס הציבורי הכללי על האינטרס של

המשיב. מה גם שמדובר בנכס התפוס ברישום בלבד, וגם הוא רק על מחציתה של הדירה.

לא מצאתי כי הקפאת הנכס שוללת מהמשיב אפשרות להתפרנס כמו גם לזון את עצמו ואת משפחתו.

לא נשמעה כל טענה כי פרנסת המשיב נסמכת על הנכס התפוס ו/או על הפירות שניתן להפיק ממנו.

אשוב ואדגיש כי תפיסת מחצית הנכס היא על דרך עיקול ברישום בלבד, באופן שמן המשיב נמנעת אך ורק האפשרות לעשות דיספוזיציה בנכס. המבקשת הותירה בידי המשיב את הנכס ולא ביקשה לתפוס את הפירות שיכול ואותו נכס יניב.

זו אף זו, משעה שרק מחצית הנכס תפוס, יש בידי המשיב ורעייתו אפשרות לממש את החלק שאינו תפוס - מחצית הזכויות השייכות לרעה, ובלבד שהדבר יעשה בנוהל המתאים ובליוי יחידת החילוט במשרד האפוסטרופוס הכללי.

כך שגם אם נקלעה המשפחה למשבר כלכלי כזה או אחר, טענה שלא נטענה בפני, פתוחה לה הדרך להפרע ממחצית הנכס שאינו תפוס.

בנסיבות הללו, סבורני שהפגיעה במשיב היא מידתית ונעשתה לתכלית ראויה.

סבורני כי באיזון בין זכות הקניין של המשיב לבין מניעת האפשרות להעלים רכוש אותו ניתן לחלט בעתיד, נוטה הכף בענייננו, בבירור לטובת האחרונה.

מחצית הדירה שנתפסה ברישום דרושה לצורכי חילוט. ממילא מדובר בסכום (כ-1,250,000 ₪ על פי הערכה) המהווה אחוז קטן בלבד מהסכום הנטען כי נעברה בו עבירה (\$17,000,000), ונוכח טיבן של החשדות והראיות, גובר האינטרס הציבורי הכללי על האינטרס הפרטי של המשיב.

אשר על כן, בנסיבותיה של החקירה, בשים לב להיקף חומר החקירה, למורכבותה מכל בחינה שהיא, למספרם הרב של המעורבים, להיות החקירה חקירה בינלאומית, להתפתחות החקירתית שחלה לאחרונה, ומבלי להתעלם מחלוק הזמן, אני מקבלת את בקשת המבקשת.

סוף דבר, אני מאריכה את תוקף התפיסה ברישום של חלקו של המשיב בדירה ברח' אהרון 2 נתניה ב-180 ימים נוספים, דהיינו עד ליום 22.03.16.

בהתאם להסכמת הצדדים אני מורה על הארכת תוקף תפיסת כספי פוליסת הביטוח וכספי המזומן ב-180 ימים נוספים, דהיינו עד ליום 22.03.16.

מזכירות בית המשפט תשלח ההחלטה לב"כ הצדדים.

החומר הסודי שהוגש לי ע"י המבקשת יוכנס לכספת בית המשפט, ולפי דרישת נציג המבקשת יוחזר לידיה, לאחר שיזדהה כדבעי.

ניתנה היום, ט"ז חשוון תשע"ו, 29 אוקטובר 2015, בלשכתי,
בהעדר הצדדים.